

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3333/2019
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милица Видић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 24/2019 од 24.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 24/2019 од 24.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 09/18 од 11.02.2019. године, обавезана је тужена да тужиљи исплати новчано обештећење на име накнаде нематеријалне штете која је изазвана повредом права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Сремској Митровици Ив 5/2014 у износу од 750 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 11.02.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, ослобођена је тужиља обавезе плаћања судских такси.

Решењем Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 24/2019 од 24.04.2019. године укинута је првостепена пресуда и тужба тужиље је одбачена као неблагоприятна применом члана 391. став 2. ЗПП.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиље, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужиља је тужбу суду поднела дана 19.07.2018. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року у износу од 750 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Побиваним решењем укинута је првостепена пресуда и тужба тужиље је одбачена као неблаговремена.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом, сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1.), и да ревизија није дозвољена (став 3.).

Закон о парничном поступку у члану 420. став 1. прописује да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија из става 1. овог закона није дозвољена у споровима у којима не би била довољена ревизија против правноснажне пресуде. Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да је поступак у овој правној ставри по тужби за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, правноснажно окончан доношењем решења другостепеног суда којим је укинута првостепена пресуда и тужба одбачена као неблаговремена, ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, па је Врховни касациони суд донео одлуку као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић